

1884-11-17

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 3 8

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10250>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΞΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Α.

ΑΡΙΘ. 38.

Συνδρομή υποχρεωτική έτησια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἔξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεόν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ, Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.

EDITOR S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττετε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

17, ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1884.

Κύριοι χωρικοί.

Καθώς βλέπω εἶνε ἀνάγκη νὰ σᾶς ἀρχίσω καὶ σᾶς κοπᾶν, διότι πολλὰ πράγματα μανθάνω ὅτι γίνονται εἰς πολλὰ χωρία, καὶ ἐνῶ σᾶς περιμένω ἀπο ἡμέρας εἰς ἡμέραν πῶς θὰ διορθωθῆτε, ἐσεῖς πάλιν τὰ αὐτὰ καὶ χειρότερα, καὶ νομίζετε μάλιστα ὅτι σεῖς τὰ κάμνετε καὶ σεῖς τὰ ξεύρετε· δὲν ἐπῆρε χαπάρην ἀκόμη ἢ κεφαλὴ σας, ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ κάμητε τίποτε καὶ νὰ μὴ τὸ μάθω· δὲν ξεύρετε ὅτι δὲν ὑπάρχει χωρίον εἰς τὸ ὁποῖον νὰ μὴ ἔχω ὑπαλλήλους νὰ ἐξετάζωσι καὶ νὰ μοῦ γράψουν· καὶ δὲν μποροῦν νὰ μὴ μοῦ γράφουν, διότι τιμωρῶνται κῦστηρά. Εἰς μερικὰ χωρία ποῦ ἐνόησαν τοὺς ὑπαλλήλους μου προσπαθοῦν μὲ χίλους τρόπους νὰ τοὺς ἐμποδίσουν ἀπὸ τὰ νὰ μοῦ γράφουν, ἀλλὰ τὸν κόπον σας χάνετε καὶ τὰ ἔξοδά σας, διότι καὶ αὐτὸ ἀκόμη νὰ ποῦ μοῦ τὸ γράφουν, καὶ συνάξατε κηλὰ τὰ μραλὰ σας.

Θέλετε νὰ σᾶς ἀπαριθμήσω ἐν πρὸς ἐν τὰ ἔργα σας; Προσέξατε νὰ τὰ ἀκούσητε, διότι εἶνε πλέον ἀνάγκη νὰ τὰ σαλπίσωμεν νὰ συναχθῆτε κομμάτι.

Εἰς ἓν χωρίον π. χ. προσπαθοῦν μερικοὶ πολῖται καταγόμενοι ἐκ τοῦ χωρίου ἐκείνου ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς τῆς Ἐπαρχίας, ἢ κανένας ἐγχώριος ὁ ὁποῖος ἔφθασε νὰ καταλάβῃ τί πράγμα εἶνε ἡ προκοπὴ καὶ τὰ γράμματα, καὶ φροντίζουν διδάσκαλον καὶ συστήνουν σχολεῖον διὰ νὰ μπλέψουν τὰ παιδιὰ τοῦλάχιστον, ἀφοῦ οἱ γονεῖς εἶνε στραβοὶ, καὶ προσπαθοῦν μὲ κάθε τρόπον νὰ εὔρουν τὴν μέθοδον διὰ

νὰ διατηρηθῆ τὸ Σχολεῖον καὶ προσφέρει καὶ ἡ Κυβέρνησις τὴν ἀνάλογον συνδρομήν, καὶ ὅμως εὐρίσκειται ἢ κανένας θεοτυφλὸς παπᾶς, ἢ κανένας θεοτρελλὸς προεστῶς μὲ συμπάθειον καὶ διότι ἐπῆγε ἔς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ δὲν ἐβγήκεν ὁ διδάσκαλος ἀπὸ τὸν σκάμνοννὰ τοῦ τὸν προσφέρει, ἢ διότι ἐπῆγε ἔς τὸ καφενεῖον καὶ δὲν τοῦ ἐκέρασεν ὁ διδάσκαλος, ἢ διότι δὲν διαβάζει εἰς τὸ παιδί του χωριστὰ παρὰ τὸ ἔχει εἰς τὰ ξιν μὲ ἄλλους, ἢ διότι τὸ παιδί του δὲν ἔμαθεν εἰς διάστημα τριῶν μηνῶν νὰ λέγῃ τὸν Ἀπόστολον ἔς τὴν Ἐκκλησίαν, ἢ διότι εἰργάζετο τὴν Κυριακὴν καὶ τοῦκαμε τὴν παρατήρησιν ὁ διδάσκαλος, ἢ διότι δὲν ἔβλεπεν ἐκεῖνον ὅταν ὠμίλει ὁ διδάσκαλος παρὰ ἔβλεπεν ἄλλον, καὶ λοιπὰ καὶ λοιπὰ τοιαῦτα ἀνόητα καὶ τρελλὰ καὶ γελοῖα, δυσαρεστεῖται μὲ τὸν διδάσκαλον, δὲν στέλλει ἐκεῖνος πρῶτος τὸ παιδί του, ἔπειτα προσπαθεῖ νὰ σύρῃ καὶ ἄλλους μαζί του σὰν κ' ἐκεῖνον τυφλοῦς, ἐκεῖνοι δὲ τὸν ἀκολουθοῦν καὶ τοιοῦτοτρόπως μένει ὁ διδάσκαλος χωρὶς μαθητᾶς, μισθὸν δὲν τοῦ δίδουν, ἀναγκάζεται νὰ φύγῃ καὶ ἔτσι κλείει τὸ Σχολεῖον· μετὰ ταῦτα «ἡμεῖς θαῤῥωμεν δασκάλον τῆς προκοπῆς» λέγουν, μὲ τὴν φαντασίαν ἐκείνην τὴν ἀνόητον· προσπαθοῦν τέλος πάντων ἀφοῦ τοὺς κάμουν ἀρκετὰς παρατηρήσεις πάλιν, ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ οἱ συγγενεῖς τῶν πολῖται, καὶ πέρνουν ἓνα διδάσκαλον ἐνὰ δάσκαλον—λέγουν—ὅτι σὰν τὸν ἄλλον» μένει κ' αὐτὸς 2—3 μηνᾶς, νὰ καὶ παρουσιάζεται ἄλλος προεστῶς «καλὸς καλὸς ὁ

γοῖρός μας τ' ἐξέβη χλαζιάρης» λέγει· «ἐν χειρότερος τοῦτος ποῦ τὸν ἄλλον»· «ἐν πρᾶμιν νὰ μὴ διαβάξῃ τῶν κοπελλουδῶν ὀκτώηχον τζαὶ ψαλτηριν; φοβουμαι, μὲ τὸν Ἀπόστολον δὲν θὰ ποῦ τὸν μάθη· εἰντὰ νὰ δοῦμεν ἀν τὸν ξεύρη τζείνος τ' ὕστερα νὰ τὸν μάθη εἰς τοὺς ἄλλους» «καλὸ—ἀρχίζει ἄλλος—ἐν τὸν θωρεῖς; οὔλλον τὸν τάδε τζαὶ τὸν τάδε θωρεῖ ποῦ τὸν ἔφεραν· ἐμᾶς ἐν μᾶς ξέρεῖ τίποτε· καλὸν καλὸν!» καὶ δὸς του πάλιν· ἀντενέργειαι ἐκ μέρους τῶν ἄλλων φαινομένων τοῦ χωρίου τῶν θεοτρελλῶν, καὶ ὁ διδάσκαλος πιάνει τὰ παπούτσια ἔς τὸ χέρι.

Εἰς ἄλλο χωρίον ποῦ ὑπάρχει σχολεῖον τὸ ὁποῖον διατηρεῖ ἡ Κυπριακὴ ἀδελφότης ἐξ Ἀλεξανδρείας, π. χ. πηγαινεὶ ὁ διδάσκαλος εἰς τὸ Σχολεῖον ἀπὸ τὸ πρῶτὸ περιμένει τὰ παιδιὰ, ἄλλος εἰς τὰς 10 πάγει, ἄλλος εἰς τὰς 11 καὶ κάθε μέρην μολὶς πᾶν τὸ ἐν τέταρτον τῶν μαθητῶν εἰς τὸ σχολεῖον.—ποῦ ἦσουν γυιέ μου—ἔρωτᾷ ὁ διδάσκαλος τὸν ἓνα, —ἐπῆγα νὰ βοσκίσω ὀλίγον τὰ ζῶα καὶ νὰ τὰ ποτίσω—ἔσῦ;—ἐπῆρα ψωμί τοῦ μισθαργιοῦ, ἢ τοῦ πατρός μου εἰς τὸ χωράφι—ἔσῦ; ἐπῆγα καὶ ἐφόρτωτα ἓνα γομάρι δρουμπιὰ ποῦθεν νὰ φουρνίσωμεν—ἔσῦ; ἐπῆγα νὰ τανίσω τοῦ μισθαργοῦ ἢ τοῦ γονιοῦ μου νὰ γυρίσωμεν τ' ἄλῶνι—ἔσῦ; ἄλεσζ πουργουρι γιὰ νὰ κάμη πελάφι ἡ μάνα μου γιὰ τοὺς ἐργάτας—ἔσῦ;—ἀνεμίσαμεν τ' ἐπάνουν ἔς τὸ ἀσιερόμβασμαν καὶ λοιπὰ καὶ λοιπὰ, καὶ ὁ χρόνος περνᾷ, οἱ μαθηταὶ τίποτε δὲν μανθάνουν, εὐρίσκει καὶ ὁ διδά-

σκάλος τὸν υπελάων του, ὅτι δὲν εἶνε ἰκανὸς, ὅτι δὲν ἐξετάζει τοὺς μαθητάς, ὅτι δὲν τοὺς ἔμαθε τίποτε, ὅτι δὲν ξεύρει νὰ παραδώσῃ καὶ τοιαῦτα ἀνόητα καὶ τρελλὰ πράγματα.

Ὁ διδάσκαλος βλέπων ὅτι οἱ κόποι του πᾶν εἰς μάτην, εὐρίσκει τοὺς γονεῖς κάμνει τὰς παρατηρήσεις του, ἄλλος τοῦ λέγει «μὰ ἐγὼ διὰ τὰ γράμματά σου δὲν θ' ἀφίσω ταῖς δουλείαις μου» ἄλλος «ἐγὼ δάσκαλον δὲν θὰ τὸν κάμω· ὅσα μάθη» ἄλλος, «μὰ ἀκούσε νὰ σοῦ πῶ δάσκαλε, πολλὰ πολλὰ μὲν μοῦ βρέθεσαι γιατί ὕστερα δὲν τὸν στέλω καθόλου· τὸν Ἀπόστολον ξεύρει νὰ τὸν λέγῃ ἀδιάφορον διὰ τ' ἄλλα ὅλα» ἀκούσατε ἀνοησία! ἀκούσατε λόγια διὰ νὰ καταλάβετε κεφάλια!

Μὰ κύριοι ὅσοι τὰ λέγετε αὐτά, δὲν ξεύρετε ὅτι ἤλλαξε τώρα ὁ κόσμος, καὶ ὅτι τὰ παιδιὰ σας χωρὶς γράμματα δὲν θὰ ζήσουν οὔτε ὅπως ἐζούσατε σεις, βασιανισμένοι καὶ τυρραρισμένοι παντοτεινὰ μέσ' ἴς τὴν δουλειάν, οὔτε αἰσθημα νὰ ἔχετε, οὔτε αἰσθησιν δι' ὅσα γίνονται, σὰν ἄλλοι ζῶα τῶν ὁποίων ὁ προορισμὸς εἶνε τὸ φαγί, τὸ πορτοκλώστημα καὶ ὁ ὕπνος; δὲν αἰσθάνεσθε ὅτι τὰ γράμματα κάμνουν τὸν ἄνθρωπον ἄνθρωπον, καὶ ὅτι σήμερον ἄνθρωπον χωρὶς γράμματα ἔστω καὶ φωστομένον χρυσάφι, τὸν περιπαίζουσ μικροὶ καὶ μεγάλοι σὰν γάδαρον μὲ διαμαντένα σκολαριτζία; Μὰ νομίζετε ὅτι τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐπλάσεν ὁ Θεὸς μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ δουλεύῃ, νὰ κερδίῃ διὰ νὰ τρώῃ; Ἐὰν ἐρωτήσω ἕνα ἀπὸ σᾶς ὁ ὁποῖος ἔχει καὶ κτήματα καὶ χρηματὰ «διὰ πόλους προς παθεῖς νὰ κερδίσης καὶ φυλάττεις τὰ χρήματα αὐτά;» βέβαια θὰ με πῇ «διὰ τὰ παιδιὰ μου»—μὰ διὰ τὰ παιδιὰ σου εἰς τί θὰ χρησιμεύουν αὐτὰ ὅλα, ἀφοῦ δὲν προσπαθεῖς νὰ τὰ μορφώσης; ἢ τὰ θέλεις κ' ἐκεῖνα νὰ τρῶν καὶ νὰ κοιμῶνται ὡς τ' ἄλογα, καὶ νὰ δουλεύουν διὰ νὰ μὴ τοὺς λείψουν; τότε μὰ τὴν ἀλήθειαν ἀρετὰ εὐκολὰ ζῆ ὁ ἄνθρωπος, εἰάν δι' αὐτὸν καὶ μόνον τὸν σκοπὸν τὸν ἐπλάσεν ὁ Θεός.

Ἄλλ' ἀφοῦ τὰ γράμματα εἶνε περιττὰ καὶ ὅλη ἡ προσπάθειά μας εἶνε εἰς τὸ νὰ κερδίσω μεν διὰ νὰ μὴ πεῖν ἰσώμεν, τότε θὰ μεταχειρισθῶμεν καθὲ τρόπον διὰ νὰ κερδίζωμεν πολλὰ καὶ συχνά· τότε καὶ ἡ κλεψιά θὰ δίδῃ καὶ νὰ πέρνῃ, τότε καὶ αἱ ἀπάται καὶ αἱ ἀτιμίαι καὶ αἱ δολιότητες καὶ αἱ ὑποκρισίαι καὶ αἱ κολακαίαι θὰ ἦνε ρίζαι καὶ πηγαὶ ὄλων τῶν πράξεών μας.

Ἄλλ' ἄς ἐρωτήσωμεν κ' Ἐκεῖνον ποῦ μᾶς ἐπλάσε νὰ δοῦμεν; ἀρά γε μᾶς εἶπεν

«ἄνθρωπε, ἰδοὺ σ' ἐπλάσα, διὰ νὰ τρώγῃς, νὰ πίνῃς καὶ νὰ κοιμᾶσαι καὶ διὰ νὰ ἀπολαμβάνῃς αὐτὰ τὰ τρία καλὰ κάμνε ὅ,τι σοῦ περάσει;» εἰάν μᾶς εἶπεν ἔτσι, εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸν κρίνωμεν· εἰάν ὅμως μᾶς εἶπεν:

«Ἄνθρωπε! σὲ ἐπλάσα κατὰ τὴν εἰκόνα μου καὶ σὲ ἔθηκα κύριον καὶ ἐξουσιαστὴν τῆς γῆς· ὁ προορισμὸς σου εἶνε νὰ πράττης αἰωνίως τὸ καλόν· νὰ ἔχῃς ἀνοικτὴν τὴν χεῖρά σου εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ τὴν καρδίαν σου εἰς πάντα ἄνθρωπον τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εἰρήνην νὰ ἔχῃς ἀχώριστον σύντροφον καὶ «δὸν γόν σου. Πρόσεχε! Εἶμαι παρὼν καὶ σὲ βλέπω· ἢ εἰκὼν μου νὰ μὴ ἀτιμασθῇ, νὰ μὴ προσβληθῇ διὰ τῶν ἀτιμῶν καὶ ἀνόμων ἔργων σου. Εἰς τοὺς αὐτοὺς σου καὶ τὰς θυγατέρας σου νὰ διδάξῃς τὸ ὄνομά μου καὶ τὰς θελήσεις μου. Δράξαι παιδείας, διὰ νὰ γνωρίσης τὰς βουλὰς μου καὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ διὰ νὰ μὴ σὲ ἀπολέσω. Ἐρεῦνα τὰς γραφὰς διὰ νὰ ἀπολαύσης ζωὴν αἰώνιον· ἄλλως θὰ σὲ ἐλέγξω αὐστηρὰ καὶ θὰ σοῦ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἀνομίας σου.»

Ἐὰν λέγω ὁ Θεὸς ἀπαιτεῖ τοιαῦτα ἀπὸ ἡμᾶς, σᾶς παρακαλῶ πῶς δυνάμεθα νὰ τὰ φυλάξωμεν ὅλα αὐτὰ χωρὶς νὰ μάθωμεν γράμματα διὰ νὰ ἐνοήσωμεν καλὰ τὰ θελήματά του; καὶ ποῖον λόγον θὰ δώσωμεν εἰάν δὲν φροντίζωμεν νὰ μάθωμεν τοῦλάχιστον τὰ παιδιὰ μας ἀφοῦ ἡμεῖς εὐρέθημεν νὰ ἡμεθα τυφλοὶ, καὶ πῶς θὰ ὀνομασθῶμεν ἄξια τέκνα τῆς Πατρὶδος· εἰάν δὲν μάθωμεν γράμματα νὰ ξεύρωμεν πῶς θὰ τὴν ὑπηρετῶμεν;

Ἐπειδὴ λοιπὸν ξεύρω (καὶ χαίρομαι διὰ τοῦτο) ὅτι ἀγαπάτε καλὰ τὴν θρησκείαν σας, διὰ τοῦτο ἠθέλησα νὰ σᾶς ἀποδείξω ὅτι τὰ γράμματα τὰ θέλει ὁ Θεός, καὶ ὅτι πρέπει νὰ προσπαθῆτε μὲ ὀλην τὴν δύναμίν σας νὰ συστήνητε καὶ νὰ διατηρῆτε Σχολεῖα διὰ νὰ φωτίζωνται τὰ παιδιὰ σας, διότι εἰς τὸ ἐξῆς ὁ ἀγράμματος ἄνθρωπος δὲν ζῆ ὡς πρέπει καὶ ἀναθεματίζει ἐκ βάθους καρδίας τοὺς γονεῖς του, ὅτι δὲν τὸν ἔμαθαν.

Ἀκούσι λοιπὸν αὐτὰ πρὸς τὸ παρὸν καὶ ἐλπίζω νὰ μὴ με φέρετε εἰς θέσιν νὰ ὀμιλήσω πάλιν δι' αὐτὸ τὸ ζήτημα, διότι τότε θὰ σᾶς καταβῶ ἀνάποδα καὶ ξεύρετέ το, σᾶς βάλλω δὲ καὶ τὸ ἐξῆς ποιῆμα, δὲν ἐνθυμῶμαι τίνας ποιητοῦ, διὰ νὰ καταλάβητε τὰ κακὰ τῆς ἀμαθείας.

Ὅπου λείπει τὸ φῶς τῆς παιδείας
ὅπου λείπει χρηστὴ ἀγωγή
Ἐκεῖ πάθη· ἐκεῖ τυρρανίας
τὸ πῦρ φλέγει ἐν πάσῃ ὀρμῇ.
Ὁ ἀμάθεια κόρη δουλείας,
φύγε φύγ' ἐκ τῆς γῆς μας αὐτῆς

φύγε πλέον ἴς ἐρήμους ἀγρίας
ἐκεῖ πῆγαι· ἐκεῖ νὰ ταφῆς.
Μᾶς κατήνησας ὅλους ὡς κτήνη
μᾶς ἀφήρησας γνῶσιν Θεοῦ,
κ' ἡ πατρίς μας στενάξ' ἠδυστήνη
στερουμένη παντὸς ἀγαθοῦ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Διάφοροι εἰδήσεις ἀκούονται περὶ Γόρδωνος, ἀλλὰ καθὼς φαίνεται, τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι θὰ ἦνε περικυκλωμένος μέσα εἰς τὸ Χαρτοῦμ καὶ περιμένει τὴν σωτηρίαν του ἀπὸ τὸν Οὐέλσελέην ὁ ὁποῖος μετὰ 15—20 ἡμέρας ἀκόμη μόλις φθάσῃ ἐκεῖ. Ἡ Ἀγγλία ζητεῖ νὰ μεσολαβήσῃ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Σινικῆς, ἀλλὰ δὲν φαίνεται διατεθειμένη ἢ Γαλλία νὰ δεχθῇ τὴν μεσολάβησιν. Ἄνω πόστατα ὅσα περὶ τῆς Συρίας ἀκούονται. Μεγάλαι πτωχεύσεις εἰς διάφορα τῆς Εὐρώπης καταστήματα ἀκούονται, προελθοῦσαι αἱ πλείσται ἐκ τῆς ἐκπτώσεως τῶν γεννημάτων. Ἡ Πύλη δυστροπεῖ καὶ δὲν θέλει νὰ ἐνώσῃ τὴν γραμμὴν τοῦ σιδηροδρόμου πρὸς τὰς λοιπὰς γραμμάς κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν ἣν ἔδωκεν ἐνυπογράφως εἰς τὴν Αὐστρίαν. Ἀρκετοὶ Γερμανοὶ θέλουσι νὰ ἐγκατασταθῶσι εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οἱ μεγαλοκτηματῆαι τῆς Θεσσαλίας ἐδέχθησαν τὸν ἀντιπρόσωπον τῶν Γερμανικῶν τούτων οἰκογενειῶν φιλοφρονῶς, καὶ τοῦ ὑπεσχέθησαν νὰ τοῖς παραχωρήσωσι καὶ γοῖας καὶ πάντα τὰ πρὸς καλλιέργειαν μέσα. Ὁ Ψάρος τῆς Ρωσσίας ἀσθενεῖ βαρῶς. Προσεκλήθησαν ἐν συμβουλίῳ διάφοροι ἰατροὶ. Ταραχαὶ ἐξεραγήσαν ἐν Ἀλβανίᾳ· οἱ Ἀλβανοὶ ἐλήστευσαν καὶ κατέκαυσαν τρία τουρκικὰ χωριά ὧν ἔσφαξαν τοὺς κατοίκους.

Ἡ κυβέρνησις τῆς Γαλλίας ἀποστέλλει ἰσχυρὰς ἐπικουρίας εἰς Τογκίνον, ὅποθεν ἀναγγέλλονται νέαι Σινῶν ἐπιδρομαί. Ἡ ὕγειονομικὴ κατάστασις βελτιοῦται.

Κατὰ τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας, γράμματα τοῦ Γόρδωνος πρὸς τὸν Οὐέλσελέην ἀναγγέλουσιν ὅτι μετὰ τοῦ ταγματάρχου Σποσάρτ ἐφονεύθησαν καὶ 30 Ἕλληνες ἐκ Χαρτοῦμ.

Ἡ Βουλὴ τῆς Ἑλλάδος ἐξελέξατο πρὸς δρον τὸν κ. Καλλιγᾶν.

Ἡ χολέρα ἐν Παρισίοις εὐρίσκεται εἰς ὕψος. Μόνον 26 θάνατοι.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἐνας φίλος μᾶς ἔγραψεν ὅτι εἶδε μετὰ ἴδια του μάτια τὸν Κον. . . νὰ βρέχῃ τὰ πεττὰ διὰ νὰ βαροῦν, καὶ ἄλλος μᾶς ἔγραψε τὴν λύπην του διὰ τὸ νὰ

βλέπη παιδας δεκαοκταετείς συχνάζον-
τας εις καταστήματα . . . και προτρέπει
τούς γονεius να μη αφήνουν τούς τοιούτους
παιδας ούτε εις τόν περίπατον να εξέρ-
χωνται. Σα; παρακαλώ τώρα πέτε μου
είνε πράγματα αυτά να τα γράφω; και
μάλιστα να μου τα γράφουν χωρίς να
βάλλουν τὸ τίμιόν των πολλά να ξεύ-
ρω με ποιους έχω να κάμω, Γίγαντας,
Νάνους, ἢ Μίδας; τίποτε φίλε μου.
Τέλος πάντων τὸν πρώτον, τὸν παρακα-
λοῦμεν, να προσέγγη καλά και να μᾶς
γράψῃ πάλιν ἂν δῆ τὸ ἴδιον τὸν δεύτε-
ρον ἕμω; τὸν συμβουλευόμεν νάλλῃ να
μᾶς εὔρη, διότι ἔχομεν να τῷ εἴπωμεν
σπουδαῖόν τι, δια τὸ κα-
λόν του.

Ἄλλος πάλιν μᾶς ἔγραψε τὰ ἐξῆς:

«Κύριε Σ. Χουρμούζιε.

Μά διατὶ ἀδελφέ ψάλλεις τόσον ἀργά και
γίνεται ἡ ὥρα δέκα να μᾶς βγάλῃς ποῦ τὴν
Ἐκκλησίαν; τὸ ἄρθρον Ἡ'.

Ἐλα τώρα πέτε μου τίνας πρέπει ν' ἀ-
κούσωμεν, διότι και παπαδες, και ψάλλται
ἐσιαστήσαμεν πιά. ἄλλοι καλοὶ χρι-
στιανοὶ μᾶς λέγουν "να βγαίνετε
πρωτὶ διότι ἔχομεν τὴν δουλειά μας" ἄλλοι
ἐνάρετοι "να ἀργήτε κομμάτι διότι θά φου-
μισώμεν τὸ πρωτὶ" ἀνάγκη λοιπὸν να βάλω-
μεν τὸ ζήτημα εις ψηφοφορίαν, και να πε-
ριφέρωμεν τὴν κάλην.

Ἄλλὰ κύριον "ἄρθρον Ἡ'" [και μου φαί-
νεται με τοῦτο ὅτι θά ἦναι καμμία γυναικία]
διὰ να ἀργῇ να βγαίνη ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν,
ἐγὼ πταίω διότι ψάλλω ἀργά, ἢ οἱ παπά-
δες ποῦ ἀργοῦν να ἔμβουν; Δὲν παρκτηρεῖς
ὅτι ὁ Ὁρθρος ἀρχίζει εις τὰς ὀκτώ; Δύο
ὥραι λοιπὸν διὰ Ὁρθρον και Λειτουργίαν
εἶνε πολλαί; Ἐπειτα δὲν ξεύρεις ὅτι ἡ Μη-
τρόπολις λειτουργεῖ πρωτὶ και ἡ Ἁγ. Νάπα
ἀργότερα, κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς
διὰ να πηγαίνουν οἱ χριστιανοὶ εις ὅποιαν
ἐκκλησίαν δύνανται; Τέλος πάντων κατα-
λαμβάνω ὅτι ἤρχισες και σὺ να βαρύνεσαι
τὴν Ἐκκλησίαν και σοῦ πταίει τὸ ἀργά
και τὸ πρωτὶ.

Ἐένος ἐπισκεφθεῖς τὴν Λεμησσόν.

(συνέχεια)

Πολιτ. — Κύριε κύριε! παραμέρισε παρακα-
λῶ . . . Ἐλα δὴ πλησίον εις τὸν τοίχον
ὅπως διόλου, ἕως οὐ περᾶτη αὐτὸς ἔπειτος
ἔρχεται.

Ἐέν. — Τί; εἶναι κανένας τρελλὸς φίλ. μου;

Π. — Ὅχι δά. μὴ κακὸν σὰς φίλε μου εἶναι
ὁ ἀστυνόμος τῆς πόλεως μας.

Ἐ. — Αἱ και τόσον τὸν ἐφοβήθητε σεις τὸν
Ἄστυνόμον ὥστε ὁπόθεν περὶ να κολᾷτε
στοὺς τοίχους;

Π. — Κ' εἶναι πράγμα τοῦτος νομίζεις να μὴ
τὸν φοβηθῇ κανεὶς; πρέπει ἀπο μακρὰ ἀ-
μα τὸν δῆς να ζυγίζῃς τὸ βῆμα του, διότι
ὅταν τύχη να περᾶσῃς ἀπὸ δίπλα του σοῦ
τὴν κατεβάζει με τὸ παστοῦνι.

Ἐ. — Περιέργον! και πόθεν εἶνε;

Π. — Ἀπὸ τὸ Ζουλοῦς φίλε μου.

Ἐ. — Ἐχει δίκαιον λοιπὸν να φέρεται κατ'
αὐτὸν τὸν τρόπον . . . Ἴδου και ἄλλο κατὰ-
στήμα Πυρραρίας . . . Μά στάσου ὀλίγον . .
ἀκούω κλάματα τί τρέχει; Ἡ μίξ ἐκ τῶν
τοῦ κατὰσθήματος ὕβρισε τὴν ἄλλην ὅτι
εἶνε . . . και κλαίει ἐκ φιλοτιμίας. τοῦτο
σημαίνει ὅτι κατ' ἀνάγκην εἰσέρχονται αἱ
νέαι αὐται εις τοιαῦτα κατὰστήματα και
εἶνε ἀληθῶς λυπηρόν. ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι οὐ-
δόλως φροντίζουν περὶ τούτου . . .

Π. — Εἶνε ὄλοι ξένα κύριε μου.

Ἐ. — Μά ἄνθρωποι ὑπάρχουν κ' εις ξένα μέρη
φίλε μου.

Π. — Τέλος πάντων να προχωρῶμεν διότι ὁ
καιρὸς ἤλλαξε και θά μᾶς βρέξῃ.

Ἐ. — Αὐτὸ τὸ κατὰστήμα ἐδῶ τί εἶνε;

Π. — Εἶνε ἡ Ἀστυνομία φίλε μου.

Ἐ. — Μά ὄλον τοῦρκοι εἶνε ἐδῶ μέσα;

Π. — Ὅχι δά οἱ περισσότεροι εἶνε χριστιανοί.

Ἐ. — Χριστιανοί!!! Αὐτοὶ φέρουν ὄλοι κου-
ροκλιν ἔσπρον.

Π. — Οὕτω πως εὐήρησθη ἡ Κυ-
βερνήσις μας! μανικὴν μεγάλην ἔχει να βάλ-
ῃ κουρουκλιά εις τοὺς χριστιανούς ὑπαλλή-
λους τῆς.

Ἐ. — Διὰ τὰ περιφρονησῆ ἀρά γε τὸ κουρου-
κλί; μὰ τότε ἔπρεπε να διαμαρτυρηθῶσιν
οἱ Τοῦρκοι.

Π. — Ὅχι δά! Διὰ να τὸ τιμήσῃ πέτε. Δὲν
παρατηρήτε ὅτι και αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ποπάνω
ἀπὸ τὸ καπέλλον πῶς βάλλουν κουρουκλί;
(ἀκολουθεῖ)

Λεμησσῶ 3)15 Νοεμβρίου 84.

Φίλε Συντάκτα τῆς "Σάλπιγγος".

Ὅπως και εις ἐμὲ ἐφάνη παράξενον πράγ-
μα, πιστεύω ὅτι και εις πολλοὺς ἄλλους θά
φανῆ τοιοῦτον, ἀφῶ ἀκούσωσιν ὅτι μητέ-
ρες τινὲς ἔρχονται ἐνίοτε εις ἔριδας μετὰ
τῶν συζύγων των, ἀπαιτοῦσαι ὅπως αἱ θυ-
γατέρες των μὴ κάμνωσιν τὴν ἐλαχίστην οἰ-
κιακὴν ἐργασίαν και λέγουσαι ὅτι αἱ τοιαῦ-
ται ἐργασίαι εἶναι ἴδιον τῶν βαρβάρων και
οὐχὶ τῶν πεπολιτισμένων (με συμπαθεία)
προσώπων. διδᾷτε λοιπὸν εις αὐτὰς φίλε
Σάλπιγγτά, διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῆς πα-
ρούσης, ὅτι ἡ τοιαύτη περιφρονησις εις τὰ
οἰκιακὰ ἔργα και ἡ στέρησις πάσης ἐργασίας
πρὸς γύμνασιν τοῦ σώματος, οὐ μόνον δὲν
εἶνε ἴδιον πεπολιτισμένων, ὡς τινὲς καυχῶν-
ται, προσώπων ἀλλ' ἀπεναντίας ἴδιον ἀλα-
ζώνων και ἀπολιτεῦτων προσώπων ἄτινα

ἐμποδίζοντα τὰ τέκνα των τῆς οἰκίαν ἡς ἐρ-
γασίας, ἀποκαθιστῶσιν αὐτὰ τρυφηλὰ και
καχεκτικά, κακῶς ἀνεπτυγμένα, ἔχοντα
δυτανάλογον τὸ σῶμα και στερούμενα ἐνίοτε
τῆς προσηκούσης ὠραιότητος. Δίδαξε εις
αὐτὰς, φίλε Σάλπιγγτά, ὅτι τὸ κοράσια
μάλιστα μὴ δυνάμενα ὡς ἐκ τῆς θέσεως των
να πρίζωσιν ὡς τὰ ἄρρενα, ἀνάγκη ἵνα γυ-
μνάζωσιν τὸ σῶμα των διὰ διαφορῶν οἰκια-
κῶν ἐργασιῶν, ἀνάγκη ἵνα κατὰ καιρὸν λαμ-
βάνωσιν και τὸ σάρωθρον εις τὴν χεῖρα και
να σαρώνωσιν τὸ δωμάτιον, διότι οὕτως ἀπο-
τελεῖται λαμπρὸν γυμνάσιον τοῦ σώματος
και ἐνισχύονται ἅπαντες σχεδὸν οἱ μῦς, να
ἀναβοκαταβαίνωσιν τὴν κλίμακα τῆς οἰκίας
και να ἐργάζωνται κατὰ τι εἶ; πᾶσαν οἰκία-
κὴν ἐργασίαν ὅπως τὸ σῶμα κινῆται διαφο-
ροτρόπως.

Ἴσως, φίλε Σάλπιγγτά, ταῦτα θεωρηθῶ-
σι παραξένα ὑπὸ τε τῶν κατὰ φαντασίαν πε-
πολιτισμένων μητέρων και ὑπὸ τινῶν ἄλλων
ἀκόμη ἐπιθυμούντων και τοιούτων τὸν δῆ λε-
γόμενον ἐξευγενισμὸν καθ' ὃν οἶα δῆποτε οἱ
κιακὴ ἐργασία θεωρεῖται βόναυος και ἀναρ-
μόδιος. οἱ τοιοῦτοι ὅμως ἄς λάβωσιν ὑπ'
ὄψιν, ὅτι οὐδέποτε οἱ οἰκιακαὶ ἐργασίαι,
και ἰδίως διὰ τὰ κοράσια, ἐθεωρήθησαν ὑπὸ
τῶν ἀληθῶς πεπολιτισμένων, ὡς ἀνάξια εὐ-
γενοῦς κυρίας. ἄς λάβωσιν ὑπ' ὄψιν, ὅτι και
τὸ παλαι και ἐπὶ τῆς μεγάλης ἐκείνης ἀρι-
στοκρατίας τοῦ μεσαιῶνος, αἱ κυρίαὶ τῶν
μεγάλων και ὑπερηφάνων ἐκείνων ἵπποτων
ὕπερρεοῦντο ἠθικῶς ὅπως αὐταὶ αἱ ἴδιαι
ἡμῶ με τὰς θεραπαίνας των προετοιμάζωσι
τὰ φαγητὰ και ἐθεωρεῖτο συστατικὸν ἀλη-
θῶς εὐγενοῦς κυρίας να ἐργάζηται μετὰ τῆς
ὑπηρετρίας ἐν αὐτῷ τῷ μαγειρίῳ διὸ κατὰ
τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐκάστη κυρία και ἐν με-
γάλῃ στολῇ οὔσα ἔφερε ποδιὰν βαρύτιμον
ἐνίοτε, ὡς σημεῖον τοῦ ὅτι κατεγίνετο ἐργα-
ζομένη. ἡ τυνήθεια δὲ αὐτῆ τῆς ποδιάς σώ-
ζεται και σήμερον ἐν τοῖς χωρίοις μάλιστα.

Ἀνάγκη λοιπὸν τὰ κοράσια να κινῶνται
ἀρκούντως ἐν τῇ οἰκίᾳ και να μὴ μένωσιν
ἀκίνητα ἐπὶ τοῦ ἀνακλινηρίου, ἀλλὰ να
κινῶνται και περιπατῶσιν ἵνα και τὸ σῶμα
των γυμνάζωσιν και ἵνα μὴ διὰ τῆς ἀκινήσι-
ας ἀποκαθίστανται χαλαρὰ και ἀτονα. κί-
νησις λοιπὸν και περίπατος ἴδου τὰ μόνα
ἀρμόζοντα και εις πεπολιτισμένα και εις εὐ-
γενῆ ἀληθῶς πρόσωπα, θέλοντα και τὸν πο-
λιτισμὸν να ἀκολουθήσωσι και τὴν υἰεῖαν
των να ὠφελήσωσι. μαρτύριον ἀληθείας ἔχο-
μεν τοὺς ἀρχαίους φιλοσόφους μας. ἔξ ὧν
πολλοὶ οὐ μόνον τὴν οἰκιακὴν ἐργασίαν ἐθε-
ώρουν ὡς ἀπαραίτητον χρεος, ἀλλ' ἀκόμη
και ἐδίδασκον περιπατοῦντες ὅπως διὰ τοῦ
τρόπου τούτου και τὸ πνεῦμα και τὴν υἰε-
αντῶν μαθητῶν τὸν ὠφελήσωσι και αὐτὰς δ'

ἀκόμη ὁ Ἡρόδικος μετεχειρίζετο τὴν κίνησιν καὶ ἰδίως τὸν περίπατον ὡς κατ'ἀλλήλων θεραπευτικὸν μέσον κατὰ διαφόρων νόσων, διατίτων ἐνίοτε τοὺς ἀσθενεῖς νὰ μεταβαίνωσιν ἐξ Ἀθηνῶν περὶ εἰς Μέγαρα καὶ ἀμέσως νὰ ἐπανέρχωνται, καὶ οὕτω πολλοὶ ταχέως ἐθεραπεύοντο.

Χάριν λοιπὸν σωματικῆς γυμνάσεως καὶ χάριν τῆς πολυτίμου ὑγείας ἐπάναγκες εἶνε νὰ ἐκτελῶνται τοιαῦτα γυμνάσια καὶ κατὰ τὸ ἐνὸν οἰκιακὰ ἔργα καὶ ἄς παύσωσι νομίζουσαι αἱ νεάνιδες ἢ αἱ μητέρες αὐτῶν, ὅτι τὰ τοιαῦτα ἔργα εἶνε ἴδιον βαρβάρων καὶ ὅτι οὐδεμίαν προξενώσιν ὠφέλειαν, διότι ἀπατώνται οἰκτρῶς ἢ ὅπως κάλλιον δηλώσωσιν τὴν λεπτότητα καὶ εὐγένειάν των ἄς φροντίσωσι νὰ κατασκευάσωσιν ὑέλινον κλωβίον εἰς ὃ νὰ θέσωσι τὰς προσφιλεῖς αὐτῶν Δεσποῦνας ἕνα προφυλάξωσιν αὐτὰς, ἐν ἀκινήσει, καὶ ἀπὸ τὸ ψυχρὸς τοῦ χειμῶνος καὶ ἀπὸ τὴν θερμότητα τοῦ θεροῦ. Ἴδου ἡ ἐντελής καὶ διαφανὴς λεπτότης! Ἴδου ἡ σωστὴ καὶ ὀλίγη κληρὸς εὐγένεια!!! N.

Ἐν Λάρνακι τῇ 23 Ἰουλίου 1884.
Φίλε Σαλπικτά!

Ἡ Κυρὰ Κυβέρνησις, ὑποσχεθεῖσα τριάκοντα λίρας πακτίζει σ' ἐκείνον τὸν Ἑγγλέζον ποῦ θέλει νὰ δώσῃ καλλιτέρας ἐξετάσεις στὰ ρωμαϊκά, ἔκαμε μεγάλον λάθος, νὰ μὴ στείλῃ στὴν Κέρκυραν (ἐκεῖ ποῦ τοῦ τεργάζει) ἐκείνον ποῦ παρουσιάσθη νὰ δώσῃ ἐξετάσεις ὡς μαθητῆς εἰς ὃ, τι ἐδίδασκεν στὴν Κέρκυραν.

“Ἐκεῖ νὰ πᾶς γιέ μου, γιατί δῶ μέσα δὲν ἔχεις πέρασιν”.

Τῷ ἀξιολόγῳ Δημάρχῳ ἡ πόλις ἀπονέμει τὰς εὐχαριστίας της, ἐπὶ ταῖς ἀκαμάτοις προσπάθειαις του, ὅσον ἀφορᾷ τὴν καθαρότητα τῆς πόλεως. Εἰν' ἀμοιβαία φίλε μου τὰ πράγματα, κάμνεις κόπους ἰδοὺ ὅμως ποῦ ἐπαινεῖσαι. Σὲ παρακαλεῖ ὅμως ἡ πόλις νὰ συμβουλευθῆς ἐκείνους, ποῦ ἔχου ἀνάγκην νὰ κτίσῃν ἢ νὰ χαλάσωσιν, νὰ μὴ ἀφίνουσι τὸν δρόμον τοὺς πηλοὺς καὶ πέτρας των ἐπ' ἀόριστον, καὶ δι' ὅσας νύκτας γίνῃ ἀνάγκη νὰ ἦνε ἐμποδιζόμενοι οἱ δρόμοι ἀπὸ τὰ τοιαῦτα νὰ ἀναγκάζωνται οἱ κῆτιοι νὰ ἐμπήγουν φανοὺς, ἵνα μὴ ὁ διαβάτης ὁ εἰς τὰ σκοτὴ περιπλανώμενος, φυτεύεται ἀπὸ κεφαλῆς μέσα τὴν λάσπην, διότι εἶνε ἐντροπὴ περιπλέον νὰ δώσῃς διαταγὴν νὰ θάλωσιν παραπάνω πετρέλαιον μέσα στὰ φανάρια, γὰρ νὰ μὴ σβένθουν ἀπὸ τὰς 11 ὥρας τέτοιαν οἰκονομίαν καλλιτέρα νὰ τὴν ἀποφύγῃς καὶ τότε θὰ ἦσαι κατὰ μῆκος καὶ πλάτος καὶ κατὰ διάμετρον ἐπαινεμένος.

Κλεισιὰς ἐδῶ κλεισιὰς ἐκεῖ ἐχάσαμεν τὸν νοῦν μας, ἡ πτωχὴ ἀστυνομία ποῦ νὰ προ-

κάμῃ, ἀπὸ καταγίνεται νὰ μᾶς φυλάγῃ τὴν νύκτα νὰ κοιμώμεθα ἤσυχοι; Ἄν καὶ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐσυλλογίζετο νὰ συλλάβῃ καὶ φυλακίσῃ ἕνα ἐκ προμελέτης ἐπιτιθέμενον ἐνόπλιον, κατὰ τοῦ ἄλλου ἐν μέσῳ τοῦ καφενεῖου, φαίνεται ὅμως ὅτι δὲν εἶχεν ἀνωτέραν διαταγὴν, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι κακοκαμωμένον, διότι ἂν ὁ ἐπιτιθέμενος ἐσκοπῶνε τὸν ἄλλον, μάρτυρες ὑπῆρχον πολλοὶ καὶ θὰ ἐπήγαινε ὁ κακοῦργος τὴν ἄλλην ἡμέραν εἰς τὴν ἀγχόνην, ἢ παλληκαργὰ εἶναι νὰ προλαμβάνῃ ἡ Ἀστυνομία τὰ ἀπεικταῖα, ἄλλως εἰς τί ὠφελεῖ τὴν κοινωνίαν ἡ ἐπιτήρησις τῆς Ἀστυνομίας.

Ἐρωτῶνται αἱ ἀρμόδιοι ν' ἀπαντήσωσιν, ἂν οἱ ἐπίσημοι κανονισμοὶ λέγωνται οὕτω, διότι γρησιμεύουσιν ἐνίοτε ὡς καταστροφὴ τοῦ ἐμπορευομένου π. χ. Μαγοῦνα φορτωμένη σιτᾶρι εἰς σάκκουσ, ταξειδεύει ἀπὸ τῆς παραλίας ἕνα παραδώσῃ τοῦτο εἰς τὸ πλοῖον. Ἐνεκεν ὅμως βροχῆς καὶ κακοκαιρίας, καταστρέφεται τὸ σιτάρι, καὶ γίνεται ἀνάγκη νὰ ἐκφορτωθῇ ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας, ὅσον τάχιον διὰ τοῦ νηπιῶ. Παρουσιάζεται ὁ διευθυντὴς τοῦ νηπιῶ καὶ ζητεῖ πληρωμὴν διὰ πρᾶγμα ἀβαριάτον, διὰ πρᾶγμα τοῦ ὁποῖου ὁ κάτοχος, εἶναι ἀπηλπισμένος. Ὁ Θεὸς νὰ σὲ ἐλέησῃ Κύριε Διευθυντά, καὶ ἄλλοτε νὰ μὴ πνίγης τοὺς δυστυχεῖς ἐμπορευομένους.

Κωληκοκλόπος.

ΤΙΣ Ο ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΜΑΣ;

Κάποτε λέγουσι ὄνειρον πῶς εἶνε ἡ ζωὴ μας ἀλλὰ τί ὄνειρον ποτὲ κανεῖς δὲν ἐξηγεῖ, καὶ ἐγὼ ἠρώτησα τὸ πᾶν διὰ τὴν ὑπαρξίν μας, ἀλλὰ σκληρὰ ἀπάντησις μὲ ἦτον ἡ σιγή.

Ζήτημα ἀνεξήγητον νομίζεται παρ' ὅλων ὁποῖος τάχα ὁ σκοπὸς ἢ κόσμος νὰ πλασθῇ. Αὐτὸ τὸ ἀτελεύτητον τῶν οὐρανίων θόλων, ὅπερ ὁ νοῦς δὲν δύναται ποτὲ νὰ φαντασθῇ,

Μὴ κρύπτει δυνάμιν τινα, ἥτις μόνη γνωρίζει ὅποια εἶνε ἡ ἀρχὴ τῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, ἥτις ἔχει τὴν δυνάμιν τὰ πάντα νὰ σταθμίξῃ μὲ τρόπον μόνον εἰς αὐτὴν μόνην κατοληπτὸν;

Ἡ δυνάμις ἡ ἀπειρος αὐτὴ ἐὰν ὑπάρχῃ ἔκαμεν ἀρὰ γε τὸ πᾶν χωρὶς προορισμὸν, καὶ θέλει νὰ θαυμάζηται μόνον διότι ἄρχει ἔργου ὅπερ προξένησε ἰς ἡμᾶς ἀπελπισμὸν;

Ἄρὰ γε τόσοσ ἀδικὸς καὶ ἄκριτος ἐπίσης εἶνε, ὥστε τὰ ἔργα της νὰ μὴ ἔχουν σκοπὸν; Πρὸς τί λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη καὶ ἡ κτῆσις;

διὰ νὰ βασιλεύωνται μὲ τρόπον ποταπὸν;

Ἄν τὸν ὁ θάνατος ἴσῃ ἡμᾶς τὸ ἄνθρωπον μόνον καὶ μετὰ τοῦτο τίποτε κανεῖς δὲν βλέπει τι, εἶνε λοιπὸν ἀνάπασις τῶν σαρκικῶν μας πόνων καὶ ἄσκοπος φύσις ἐπλάσθη τὸ σῶμα καὶ κρατεῖ.

Λευκωσία

E. M.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμεσσοῦ.
(λίρα Ἀγγλίας Γ. 132.)

Κρασία ἀπίσση δὲν ἔρχονται.

Κρασία συνήθη τὸ γομ. Γρ. 160—180

Κρασία λεῖα τὸ γομάρ. 120—140

Ρακὴ 19 βαθμ. ἡ ὀκὰ 1 καὶ 35—2

Σταφίδα βρασμένη 35]40

σταφίδα ξηρὰ 1: 5]40—1: 1]4

Λευκωσίας (λίρα Ἀγγλ. Γρ. 182.)
ὁ σίτος τὸ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 18—20.
ἡ κριθὴ „ [16 ὀκ.] 11—12.
ἀλεύρι ἐντόπιον ἡ ὀκὰ 45—50 παρὰ.
τὸ κρέας ἡ ὀκὰ γρ. 9—10.

Τὸ 35 αἰνίγμα ἔλυσαν καὶ οἱ Κ. Γ. Κάρταλις καὶ Χ. Θ. Ἀράπησ ἐκ Λεμεσσοῦ.

Λύσις τοῦ 36 αἰνίγματος.

Τὸ στοιχεῖον O

Μόνος λυτῆρ ὁ ἐκ Λευκωσίας κ. Μ. Α. Τριανταφυλλίδης.

Αἰνίγμα 37.

Ποτὲ δὲν εἶσαι ὑγιής ἰς τὸ σῶμά σου ἂν μ' ἔχῃς μακρὴν σου νὰ εὐρίσκωμαι ἕλιπτε προσέχεις. Πλὴν μὲ τινα ἐγγείρησιν τὴν φύσιν μεταβάλλω ἀλλ' εὐκολα μὲ ἔμνησις ἐξ ὅσων σοὶ προβάλλω. Ἄν ὁ λαμὸς μου ἐκκοπῇ συνάμα καὶ τὸ στήθος, θέλω πετάξῃ, πρόσσεξε, δὲν ἀγαπῶ τὸ πλῆθος. Τὸν οἶκόν μου ἐτοίμασε ἐμοῦ καὶ τὴν τροφὴν μου. Πολὺ θὰ εὐχαριστηθῆς ἂν ἔχω τὴν ζωὴν μου.

Ὁ Ἄγγλος, Κύριος **Ulick Burke M. A.** Barrister-at-law, Middle Temple, London, Δικηγόρος, μαθητεύσας ἐν τῇ Σχολῇ τῆς Ὁξφόρδης, ἔχει τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσῃ τοὺς κατοίκους τῆς νήσου, ὅτι ἐγκατασταθεῖς νῦν ἐν Λευκωσίᾳ (Κύπρου) δέχεται δικηγορικὰς ἐργασίας.

Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην τῶν ὑπηρεσιῶν του εὐρήσουσιν αὐτὸν ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 8, ὁδὸς Βικτωρία, οἴκῳ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ.
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.